

[Jensen-Aale.]

det skulde være mærkeligt, om man ikke kunde opnaa Underskrifter paa dette. Derimod er der andre Underskrifter, som jeg godt kan forstaa, man — ja, det kommer ikke denne Sag ved.

Den højtærede Minister har jo gjort Rede for, hvordan den konjunkturbestemte Rente har virket, og jeg har godt været klar over, at den Dag, vi kommer over den normale Rente, vil det ikke være saa rart at komme ud til dem, der har haft Adgang til at vælge den konjunkturbestemte Rente; men har vi haft den konjunkturbestemte Rente indført nogle Aar i Forvejen, vil det jo have vist sig, at mange Statshusmænd af den Grund har kunnet blive ved deres Brug uden at komme i Vanskeligheder og uden at have den Skyld at slæbe paa, som nu skal forrentes og afdrages, ganske vist paa meget lempelige Vilkaar, men som dog skal afdrages. Det er noget, der kan tales om, hvorvidt der her skulde kunne træffes en anden Ordning med Hensyn til Henstandsgælden. Men at vi skulde afskaffe den konjunkturbestemte Rente eller give yderligere Lempelser i den, fordi vi opnaaede forholdsvis gode Priser for de Varer, vi producerer, det vilde være meningsløst, at man paa et vist Tidspunkt skulde kunne komme ned paa 2 pCt. og saa, saa snart Renten kom op over 4 eller 4½ pCt., hvor Grænsen nu skulde være, straks skulde til at give yderligere Lempelser; saa bliver der ingen Mening i det hele, og det forekommer mig, at det foreliggende Lovforslag som saa meget andet, jeg har hørt af den ærede Forslagsstiller, lider af Skavanker, der gør det vanskeligt at finde Mening i det. Derfor maa jeg foreløbig tage Anstand over for Lovforslaget.

Nielsen Mann: Jeg skal afholde mig fra at komme ind paa almindelige Betragtninger angaaende Statshusmændenes Stilling, Fordelene og Skavankerne i Almindelighed ved at være Statshusmand. Jeg vil holde mig til det foreliggende konkrete Forslag om Ændring af Grundlaget for den konjunkturbestemte Rente for Statshusmænd. Det er ikke saa længe siden, vi fik en Ændring af Beregningsgrundlaget for den konjunkturbestemte Rente, og alle var vistnok enige om, at det var et betydeligt Fremskridt, der da blev gennemført. Begrundelsen for Indførelse af den konjunkturbestemte Rente var ikke i og for sig den, at Statshusmændenes Rente skulde nedsættes, men den, at der i daarlige Tider

skulde betales lavere Rente, mod at Renten til Gengæld skulde stige tilsvarende, naar Tiderne blev bedre. Vil man fastholde det Grundlag for den konjunkturbestemte Rente, kan man ikke, naar Forholdene er noget bedre, naar Statshusmændene kommer op paa omtrent normal Rente, stille Forslag om, at saa skal den konjunkturbestemte Rente omregnes. Enten maa man fastholde Princippet om den konjunkturbestemte Rente, eller man maa gaa tilbage til det oprindelige, den faste Rente.

Naar nu den ærede Forslagsstiller har stillet Forslag om, at der skal ske en Omregning, saa at Udsvingene for Renten ikke bliver saa store — det er i Virkeligheden det, som er Meningen, og selv om det ikke staaar udtrykkeligt i Forslaget, omtalte Forslagsstilleren i sin Forelæggelsestale, at det var Meningen —, er jeg ikke sikker paa, at Statshusmændene som Helhed ønsker en saadan Ændring. Ganske vist foreligger der efter Forslagsstillerens Oplysninger Henvendelse fra et vist Antal Statshusmænd, som ønsker en Ændring her, men det er et forholdsvis lille Antal af dem, som betaler konjunkturbestemt Rente. Jeg er ikke sikker paa, at det vil være forsvarligt at ændre Grundlaget for Rentebetalingen for samtlige Husmænd, som betaler konjunkturbestemt Rente, selv om der er et betragteligt Antal, der ønsker det. Jeg har ligesom den højtærede Landbrugsminister troet, at den ærede Forslagsstiller ikke havde gennemlæst Lov Nr. 137 af 13. April 1938, da han stillede Forslag om, at Udtrykket „Landbrugets“ Renteprocent skulde ombyttes med „Statshusmændenes“ Renteprocent, og begrundede det med, at Forrentningsmulighederne er forskellige inden for de forskellige Brugs Størrelser. Nu har den ærede Forslagsstiller oplyst, at dette sidste var han meget vel klar over, men at der var stor Forskel paa Stillingen for Statshusmændene og de Husmænd i Almindelighed, som har en Ejendom paa 10.000 Kr.s Grundværdi og derunder. Jeg er ikke sikker paa, at Statshusmændene er tjent med den Placering, de derved faaar. Tanken maa være, at Statshusmændene er daarlige Landmænd end andre Landmænd, som arbejder under andre Forhold. Hvorfor skulde ellers Statshusmændenes Forrentningsprocent være lavere end Forrentningsprocenten for andre Husmænd? Og hvis Statshusmændenes Forrentningsprocent ikke er lavere, hvorfor skulde der saa skelnes? Jeg vil antage, at den nugældende Lovs Formulering er tilfredsstillende i saa Henseende.

Det næste Punkt, som den ærede For-